ओचितुम्,	ओचयितुम्,	ओचिचिषितुम्;
उक्तिः,	ओचना, ओचिचिषा,	ओचिचयिषा;
ओचनम्,	ओचनम्,	ओचिचिषणम्;
[1]ओचित्वा,	ओचयित्वा,	ओचिचिषित्वा;
समुच्य,	समोच्य,	समोचिचिष्य;
[2]ओचम् २, ओचित्वा २,	ओचम् २, ओचयित्वा २;	ओचिचिषम् २; ओचिचिषित्वा २.
ओकः[3]-ओकसी.	—	—

(96) "उछि उञ्छे" (I-भ्वादिः-215-सक. सेट्.।पर.)

'शशपोरुञ्छतीत्युञ्छे स्वरभेदाद् द्विरुच्यते।' (श्लो-55) इति देवः।

उञ्छकः-ञ्छिका,	उञ्छकः-ञ्छिका,	[4]उञ्चिच्छिषकः-षिका;
उञ्छिता-त्री,	उञ्छयिता-त्री,	उञ्चिच्छिषिता-त्री;
उञ्छन्-न्ती,	उञ्छयन्-न्ती,	उञ्चिच्छिषन्-न्ती;
उञ्छिष्यन्-न्ती-ती,	उञ्छयिष्यन्-न्ती-ती,	उञ्चिच्छिषिष्यन्-न्ती-ती;
—	उञ्छयमानः,	उञ्छयिष्यमाणः;
उन्-उञ्छौ-उञ्छः;	—	—
उञ्छितः-तं-तवान्,	उञ्छितः-तम्,	उञ्चिच्छिषितः-तवान्;
उञ्छः,	उञ्छः,	उञ्चिच्छिषुः, उञ्चिच्छयिषुः;
उञ्छितव्यम्,	उञ्छयितव्यम्	उञ्चिच्छिषितव्यम्;
उञ्छनीयम्,	उञ्छनीयम्,	उञ्चिच्छिषणीयम्;
उञ्छ्यम्,	उञ्छ्यम्,	उञ्चिच्छिष्यम्;

---

1. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् गुणः।
2. 'आभीक्ष्ण्ये णमुल् च' (3-4-22) इत्यत्र चकारात् क्त्वाऽपि। 'नित्यवीप्सयोः' (8-1-4) इति द्वित्वम्।
3. औणादिके असुन्प्रत्यये बाहुलकात् कुत्वम्। 'मुस्तासोष्यमसः किटिस्त्वमसमो लुब्यन् खलानोकसो भृश्यद्भ्रंशनवर्शकाकृशदयस्तृष्णाहरो हृष्य मे॥' धा. का. 2-66.
4. 'न न्द्राः संयोगादयः' (6-1-3) इति नकारस्य द्वित्वनिषेधः। 'छे च' (6-1-37) इति तुक्। अस्याभ्यासावयवत्वाभावात् हलादिशेषो न।